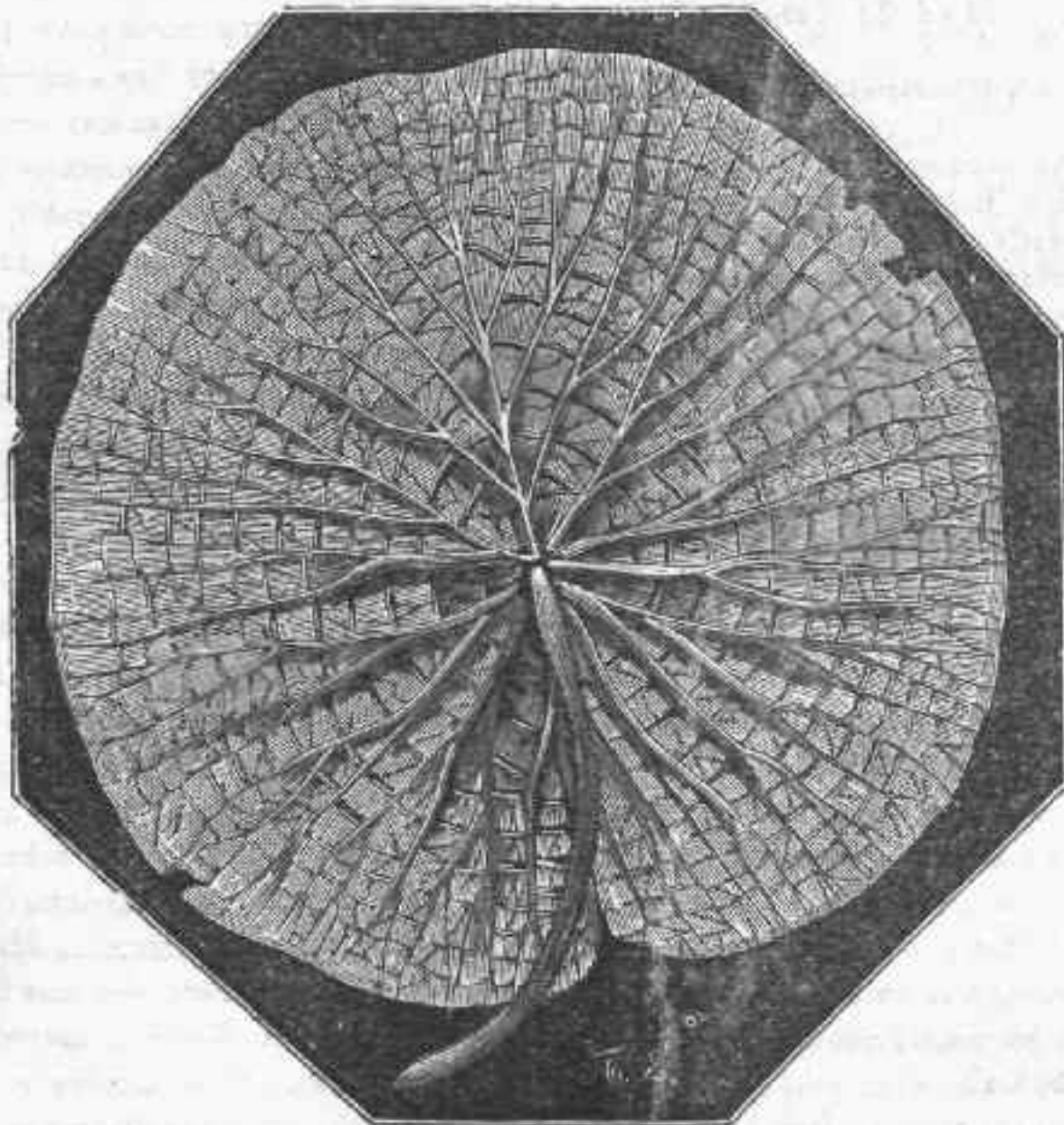

τὸ 1801, καὶ ἐκεῖνον τὸ ὅποιον ἶδεν ὁ Κ. Βομπλάν ὁ-
 πᾶρ/αι τις διαφορὰ· διότι, τοῦ μὲν δευτέρου τὰ φύλλα εἴ-
 ναι ἐκατέρωθεν πράσινα, τοῦ δὲ πρώτου ἐρυθρὰ κάτωθεν.
 Ἐντεῦθεν μεγίστη ἐγεννήθη ἔρις, καθόσον ὁ μὲν Ὀρδινὸς,
 ἀντιφώνων ὡσαύτως τὸ 1827 παρὰ τὸν Παραγουαῖον τὸ αὐτὸ
 φυτὸν τὸ ὅποιον ἶδε καὶ ὁ Κ. Βομπλάν ὠνόμασε Βικτω-
 ρίαν κρουζιάναν, ὁ δὲ Κ. Πέπυγ ὅστις εἶχεν
 ἀπαντήσει τὸ 1832 τὸ τοῦ Κ. Ἐγκη, Εὐρύαλον ἁ-
 μαζόνιον. Τὸ καθ' ἡμᾶς, εἰάν τὸ ἀνεκαλύπτομεν πρῶτον,
 ἢ εἰάν προτεκλούμεθα νὰ τὸ βαπτίσωμεν, ἢ θέλωμεν παραδεχθῇ
 τὸ ὄνομα δι' οὗ γνωρίζεται ὑπὸ τῶν ἐγγυρίων, ὄνομα ἀσπίον,
 τὸ μ ο υ ρ ο υ ρ ο υ.

Βικτωρία βασιλική μετὰ τὴν ἐξάνθησιν.

Βικτωρία βασιλική—Τὸ κάτωθεν τοῦ φύλλου.

Τὸ 1837 ὁ Σὴρ Ῥοβέρτος Σχομβούργος, εὐρών καὶ αὐ-
 τὸς κατὰ τὴν Ἀγγλικὴν Γουτάνην τὸ φυτὸν τοῦ Κ. Ἐγκη,
 τὸ ὠνόμασε Βικτωρίαν νυμφαίαν. Ἄλλ' ὁ Κ. Γραίου, δεινοπαθήσας πρὸς τὴν τόσῃν τοῦ Ἀ-
 τὸ 1847 ὁ μὲν Γραίου τὸ ὠνόμασε Βικτωρίαν σκληπιάδου αὐθάδιαν, κατεπλήχθη ὅλος ἀπὸ ρῆγιν ἀχόλπειον.